

Ser jeg paa Forslaget, saaledes som det foreligger, ser jeg paa det i det Hælsed, tror jeg at turde haabe, at dette Thing vil kunne slutte sig til Forslaget, saaledes som det foreligger. Det ligger i Sagens Natur, at naar 66 Mænd sætte sig ned for at overveie et Forslag af den store Betydning som dette, er det aldeles umuligt, at det kan tilfredsstille dem Alle i lige høi Grad; den Ene finder maaste et og andet Punkt, hvor han kunde ønske noget Mere, en Anden finder, der er Noget, der kunde være udeladt, En finder Beføitningen for stor, en Anden kan maaste sige, at der kunde gjerne være spænderet noget Mere paa denne overmaade vigtige Sag. Der gives vist blandt os Alle Mogle, som have en eller anden Kjøphæst — om jeg saa maa sige — som de gjerne vilde have redet; men jeg tror, at vi Allesammen maa sadle disse Kjøphæster af, maa vise saa megen Resignation, at vi vedtage dette Lovforslag og ikke opholde det her i Thinget for længe, idet vi maa huske paa, at det skal over til det andet Thing, og dette andet Thing maa jo — der er jo allerede gaaet 6 à 7 Uger af Sessjonen — have en rum Tid for sig til at underkaste et Forslag af en saa overordentlig stor Betydning som dette den alsidige og indgaaende Prøvelse, som enhver parlamentarisk Forsamling maa underkaste et saadant Forslag og ikke kan undbringe sig fra at underkaste det.

Carstensen: Forsvarssagen har jo i forrige Samling været Gjenstand for saa omhyggelig Overveie her i Landstinget, at kun større Afvigelse i det nu indbragte Forslag fra det tidligere efter min Opfattelse kunde give Anledning til videregaaende Forhandlinger. Afvigelse indskrænke sig imidlertid til de Punkter, som den foregaaende aerede Taler har berørt, og med Hensyn til Hovedpunkterne, med Hensyn til, hvad der egentlig maa betegnes som Hovedmomenterne i Forslaget, er det Nye i Grunden kun en Gjengivelse af det Velde. Under disse Omstændigheder følger jeg mig ikke kaldet til at rejse nogen Diskussion, som vilde være en Gjentagelse af den, der blev rejst ifjor. Jeg skal indskrænke mig til at præcisere mit Standpunkt overfor den Del af Lovforslaget, som vedrører den maritime Udvikling. Det er, som berørt af den aerede Taler, der aabnede Forhandlingerne, ganske sandt, at der med Hensyn til de maritime Foranstaltninger er et Fremstridt i dette Forslag i Sammenligning med det tidligere, idet Tidsfristen er nedsat fra 12 Aar til 10 Aar, hvorved der altsaa fremkommer en Merudgift af 2,200,000 Kr., medens dog det Materiel, der skal til-

veiebringes i de 10 Aar, bliver det samme, som skulde tilveiebringes efter det forrige Forslag. Hvad nu dette Flaademateriel angaar, maa det imidlertid vel erindres, at det er Udtrykket for den Kampstyrke paa Havet, hvorover Danmark i Felttiden skal raade. Og for mit Vedkommende har jeg den Anskuelse, at man kun ved Hjælp af en kraftig Flaade kan tilføre vor stærkt koncentrerede Forsvarsstilling den offensive Evne, der i saa høi Grad hjælper til at trække Modstanden i Langdrag. Det er i Særdeleshed denne Betragtning i Forbindelse med Hensynet til Usikkerheden af ikke at se de forskellige Landsdele fuldstændig afstaarne fra hinanden, der altid har ført mig til at hævde Usikkerheden af en kraftig Flaade, og jeg maa nu ligesom tidligere fastholde, at den Udvikling af Materiellet, som her bringes i Forslag, og som, om den end er fremstundet noget, dog er den samme som den, der sidst blev bragt i Forslag, efter min Anskuelse er altså besteden. Saafremt man tvinger Udviklingen af Marinens Materiel, Maalet for den Kraft, som vi skulle raade over paa Søen, indenfor altså snævre Grændser, maa Konsekvensen ufeilbarlig blive den, at vi i Farens Stund meget maa begrænske de Fordringer, vi stille til Flaadens Andel i Landets Forsvar. Men jeg ønsker ikke at fremkalde nogen ny Debat om dette Punkt, jeg nærer den Fortrøstning, at ogsaa denne Side af Spørgsmaalet under Sagens videre Gang vil komme under fornyet Drøftelse, og jeg vil, hvad mit egentlige Standpunkt angaar, vise tilbage til mine tidligere Udtalelser, idet jeg gaar ud fra, at selve Forsvarssagen i sin Hælsed bedst er tjent med, at vi, der alt tidligere have bestrægtet os meget med Forslaget, lade det gaa videre saa hurtigt som muligt. Udelukkende med dette for Die, og bortset fra, hvad jeg kan have imod Enkelthederne i Forslagets Indhold, vil jeg paa alle Sagens Stadier her i Thinget denne Gang stemme for dens videre Fremme.

Alsing: Jeg tillod mig ifjor i Modsetning til mange af dem, med hvem jeg ellers staar Side om Side i politisk Henseende i det Hele taget, at udtale mig med al den Styrke, jeg formaade, imod den Tanke, der vel maa siges at danne Kjøernen i den Forsvarssplan, der her forelægges os, den Tanke nemlig at gjøre Kjøbenhavn til en Fæstning, at omgive denne By med Fæstningsværker, ikke alene til Sønsiden, men ogsaa til Landsiden, og jeg skal ikke her gjen tage, hvad jeg i den Henseende da tillod mig at sige, men jeg skal kun sige, at jeg ikke har set mig istand til senere at forandre min